

Paar pulma nalja.

Mitmesuguste naljakate tempude, tükide ja wigurite pärast oli Nalja Hans ümberkaudu igal pool tuttav ja kus mõne korra mõnda pidu peeti, sinna kutsuti Hansu enamiiste ikka ka ja Hans oli hää meelega walmis, kui tal iganes wõimalik olli, auusate kutsujate soovimist täitma. Ilma temata oleks ju pea pääl lugu liig igaw olnud ja see oleks teistele kaudis paha meelt teinud.

Jutu Jaani juures olivad pulwad tulemas. Üks kõige isimehest, keda pulma paluti, oli Nalja Hans. Ehk ta küll kõige wähematki sugulane ei olnud, ei teinud see ometi midagi wiga, waid teda paluti, nagu õeldud, teiste rõõmuse pulma. Kui pulmad kätte jõudsid, oli Hans aegsaste saäl ja tegi pea siin pea saäl pulmaliste ees mõnda tempu, nenda et need naersiwad, et kõhud wabisesiwad. Sellega ei olnud Hans ometi veel mitte rahul,

waid ta tahtis ühte seesugust nalja teha, mis peaaegu kõikesse mõjus. Seks leidis ta nõu. Pulma homiku olivad pulmalised peenema wiisi järele kõik korraga wiina klaasid täis täitnud ja peigmehe ja pruudi terwiseks joonud, mis pääle Hans kõige enne hurraa hüüdis ja kolm korda „nad elagu“ laulda laskis. Mitmel pulmalisel oli selle pääle ka nõu olnud wallawanema terwiseks juua, aga teised olivad ometi selle wastu pannud ja õõlnud: „Kui meie kõik terwised homiku ära joome, mis peame meie siis lõuna tegema.“ Selle pärast oli siis ka wallawanema terwise joomine lõuneks jäetud.

„Dlete teie päält hulluks läinud“, punises Hans isieneses, „et teie seesuguse wõerukaela terwiseks joote, kes walla asjade pääle peaaegu sugugi ei waata ja iga korra sellele dijust mõistab, kes temale midagi peusse pistab! Küll see teile tasutud peab saama, kes teie seesuguse terwist joote!“ Selle mõttega waatas ta toas ümber, nagu otsiks ta midagi. Pea nähti teda leidwat, mis ta otsis. Mur-